



Venecijanski Bijenale

Slobodan prostor: 16. Međunarodna izložba arhitekture (2018)

Izložba će se održati od 26. maja do 25. novembra 2018.

Kustosi izložbe su irske arhitekte Ivon Farel (Yvonne Farrell) i Šeli Meknamara (Shelley McNamara).

16. Izložba

Predsednik Venecijanskog bijenala, **Paolo Barata** (Paolo Baratta) se danas, zajedno sa kustosima 16. međunarodne izložbe arhitekture, **Ivon Farel i Šeli Meknamara**, sreo sa predstavnicima štampe u Ka Đustinijani (Ca' Giustinian) da bi najavili 16. međunarodnu izložbu arhitekture koja će se održati **od 26. maja do 25. novembra 2018.** godine. (Preliminarno predstavljanje izložbe će održati 24. i 25. maja u Đardinima (Giardini) Arsenalu, kao i na drugim lokacijama u Veneciji).

Ivon Farel i Šeli Meknamara su nazvale ovu 16. međunarodnu izložbu arhitekture *Slobodan prostor (Freespace)*, a svoj izbor su objasnile sledećim rečima:

«*Slobodan prostor* predstavlja velikodušnost duha i osećanje humanog koji se nalaze u samoj srži arhitektonske agende, fokusirajući se na kvalitet samog prostora.

Slobodan prostor se fokusira na svojstvo arhitekture da obezbedi slobodne i dodatne darove u vidu prostora onima koji je koriste, kao i na njenu sposobnost da se obrati neiskazanim željama stranaca.

Slobodan prostor slavi svojstvo arhitekture da pronade dodatnu i neočekivanu velikodušnost u svakom projektu – čak i u najprivatnijim, najdefanzivnijim, najekskluzivnijim ili komercijalno najrestriktivnijim uslovima.

Slobodan prostor daje priliku da se naglasi svetlost kao poklon prirode – sunčeva svetlost i mesečina, vazduh, gravitacija, materijali, prirodne resurse, kao i one koje je načinio čovek. *Slobodan prostor* ohrabruje ponovno promišljanje načina na koji razmišljamo, ohrabruje nove načine na koje doživljavamo svet, nove načine na koje otkrivamo rešenja u kojima arhitektura

obezbeđuje dobrobit i dostojanstvo svakog građanina ove osjetljive planete.

Slobodan prostor može biti prostor mogućnosti, demokratski prostor, neprogramiran i slobodan za još uvek neotkrivene modalitete njegovog korišćenja. Događa se razmena između ljudi i građevina, čak i ako ne postoji, niti je bila osmišljena, tako da same građevine pronalaze načine za razmenu i druženje sa ljudima tokom vremena, još dugo nakon što njihove arhitektae siđu sa scene.

Život arhitekture je i aktivan i pasivan.

Slobodan prostor obuhvata slobodu imaginacije, slobodan prostor vremena i sećanja, povezivanja sadašnjosti i budućnosti, gradnje na nasleđenim kulturnim slojevima, prožimanje arhaičnog i savremenog.».

Slobodan prostor

«Bijenale arhitekture 2018. godine će temom *Slobodan prostor* dati na uvid javnosti primere, predloge, elemente – izgrađene ili neizgrađene – nekog dela, koje služi kao primer suštinskih kvaliteta arhitekture koji podrazumevaju modelaciju, bogatstvo i materijalnost površine; orkestraciju i nizanje pokreta, otkrivajući otelovljenu moć i lepotu arhitekture.

Izložba će posedovati prostornu, fizičku prisutnost razmera i kvaliteta, koja će uticati na posmatrača, komunicirajući kompleksnu prostornu prirodu arhitekture.

Ova izložba izaziva emocionalno i intelektualno učešće mnogih koji budu došli na Bijenale da bi potpunije razumeli arhitekturu, da bi podsticali raspravu o osnovnim arhitektonskim vrednostima i da bi proslavili dokazani i trajni doprinos arhitekture čovečanstvu.

Kada Jern Utson (Jørn Utzon) razmišlja o betonskom i pločicama ukrašenom sedištu na ulazu u Kan Lis, Majorka, ono je savršeno izliveno tako da ljudskom telu pruža komfor i zadovoljstvo. Shvaćeno u terminima prostora, ono je 'reč' pozdrava, dobrodošlice.

Anđelo Mandaroti (Angelo Mangiarotti) 'kaže' isto na ulazu u zgradu na Via Quadronno 24, Milano, gde vas jedna staza u blagom nagibu, sa sedištem na ulaznom pragu 'zadrži' i poželi vam dobrodošlicu kući kada se vraćate iz grada.

Lina Bo Bardi je podigla muzej moderne umetnosti u Sao Paulu da bi stvorila 'belvedere' za građane koji pruža pogled na ceo grad.

Palata Mediči u Firenci predstavlja moć i bogatstvo, ali kameno sedište koje čini deo čvrste fasade gotovo da izvrće unutrašnjost zgrade. Čvrsti zid postaje ograda javnog prostora. Ono što je čvrsto izgleda kao da gleda upolje i na velikodušan način.

Verujemo da svako ima pravo da profitira od arhitekture. Uloga arhitekture je da pruži sklonište našim telima i da uzdigne naše duhove. Jedan lep zid koji formira ivicu ulice pruža zadovoljstvo prolazniku, čak i ako on nikada ne uđe u građevinu. To čini i pogled u dvoriše kroz arkadu; ili neko senovito mesto na koje se može osloniti, ili neki zaklon koji pruža zaštitu od vetra i kiše. Nas interesuje dublji prolazak iza vizuelnog, sa naglaskom na ulogu arhitekture u koreografiji svakodnevnog života.

Mi vidimo zemlju kao Klijenta. Ovo sobom donosi i dugoročnu odgovornost. Arhitektura je igra svetlosti, sunca, senke, meseca, vazduha, vetra, gravitacije na načine koji otkrivaju tajne sveta. Svi ovi resursi su besplatni.

Na 16. međunarodnoj izložbi arhitekture će se slaviti primeri velikodušnosti i promišljenosti u arhitekturi širom sveta. Mi verujemo da ovi kvaliteti odražavaju suštinsku moć arhitekture da neguje i podržava smisleni kontakt između ljudi i mesta. Mi svoju pažnju fokusiramo na te kvalitete jer smatramo da su im prirodni optimizam i kontinuitet.

Arhitektura koja otelovljuje ove kvalitete i to čini velikodušno i sa željom za razmenu jeste ono što mi nazivamo *Slobodan prostor*.

Pozivamo sve učesnike i sve nacionalne paviljone da u Veneciju dovedu svoj Slobodni prostor, da bismo svi zajedno mogli da otkrijemo različitost, specifičnost i kontinuitet u arhitekturi koja se zasniva na ljudima, mestu, vremenu, istoriji, da održe kulturu i važnost arhitekture on ovoj dinamičnoj planeti.

“Društvo postaje veliko kada starci sade drveće znajući da neće sedeti u njihovoj senci.” – grčka poslovice.

Paolo Barata

Predsednik Paolo Barata je izjavio: «Kao na prethodnim Bijenalima arhitekture, nastavljamo svoje istraživanje odnosa između arhitekture i civilnog društva. Razdor između arhitekture i civilnog društva, uzrokovan sve većim teškoćama ovog drugog u iskazivanju soptvenih potreba i nalaženju odgovarajućih odgovora, doveo je do dramatičnih urbanih dešavanja čija je osnovna osobina izrazito odsustvo javnih prostora, ili porast drugih oblasti kojima dominira indiferentnost u predgrađima i na periferijama naših gradova.

Odsustvo arhitekture čini svet siromašnijim i umanjuje nivo javnog dobra, koje se u suprotnom postiže ekonomskim i demografskim tokovima. Otkriti arhitekturu znači obnoviti snažnu želju za kvalitetom prostora u kojima živimo, koji su jedan oblik javnog dobra koje je potrebno konstantno braniti, obnavljati i stvarati.

To je staza kojom stupa predstojeći Bijenale arhitekture. »

Nacionalno učešće i prateći događaji

Kao i obično, **16. Međunarodni bijenale arhitekture** će takođe predstaviti **nacionalne učesnike** na njihovim izložbama u Paviljonima u Đardinima i Arsenalu, i u istorijskom centru grada Venecije.

Ovo izdanje će takođe uključiti i odabrane **prateće događaje**, koje će predstavljati međunarodne institucije, koje će prikazivati svoje izložbe i inicijative u Veneciji uporedo sa 16. izložbom.